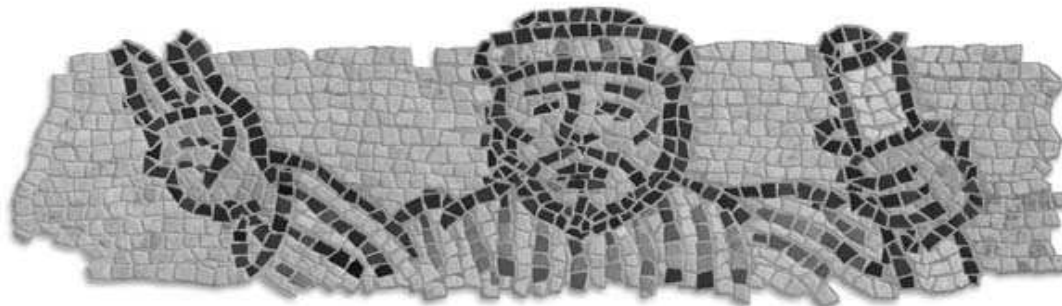

Lời Kêu Gọi Của Phao-lô Như Một Mục Sư

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Ga-la-ti 4:12-20; 1 Cô-rinh-tô 11:1; Phi-líp 3:17; 1 Cô-rinh-tô 9:19-23; 2 Cô-rinh-tô 4:7-12.*

Câu Gốc: “Hỡi anh em, tôi xin anh em hãy giống như tôi; vì tôi cũng như anh em.” (*Ga-la-ti 4:12*).

Như chúng ta đã học, Phao-lô dùng ngôn ngữ mạnh trong thư gửi người Ga-la-ti. Nhưng điều này chỉ cho thấy cảm xúc sâu xa mà Phao-lô cảm thấy về tình trạng thiêng liêng của hội thánh ông đã thành lập. Ông thảo luận nhiều vấn đề tôn giáo. Nhưng thư của ông cũng bày tỏ giáo lý đúng quan trọng thế nào. Giả sử những gì chúng ta tin không quan trọng, thì tại sao Phao-lô có cảm xúc mạnh trong thư của ông? Dĩ nhiên, sự thật là những gì chúng ta tin rất quan trọng, đặc biệt là khi nói về phúc âm.

Trong *Ga-la-ti 4:12-20*, Phao-lô tiếp tục đề tài của mình. Nhưng ông thay đổi chiều hướng một chút. Phao-lô đã có nhiều sự tranh luận khôn khéo để người Ga-la-ti biết những sai lầm của họ. Và bây giờ ông dùng lời kêu gọi riêng như một mục sư. Những giáo sư giả không chú ý thật đến người Ga-la-ti. Nhưng Phao-lô bày tỏ sự quan tâm, lo lắng, hy vọng, và tình yêu thương của một người chăn chiên tốt đối với những con chiên đi lạc đường. Phao-lô không phải chỉ dạy đúng giáo lý. Ông cũng cố gắng giúp đỡ những người mà ông yêu thương.

Tâm Tình Của Phao-lô

Điểm chính trong sứ điệp của Phao-lô trong Ga-la-ti 4:12-20 là gì?

Thí dụ đầu tiên của sự quan tâm Phao-lô cảm thấy rất mạnh là lời kêu gọi riêng của ông trong câu 12. Lời kêu gọi đến ngay sau khi Phao-lô đã khuyến khích người Ga-la-ti “hãy giống như tôi.” Ý nghĩa chữ *xin* thì không được giải nghĩa đầy đủ trong vài bản dịch. Chữ Hy Lạp là *deomai*, có thể dịch là “thúc giục” hay “năn nỉ.” Nhưng chữ Hy Lạp thì mạnh hơn (xin đọc 2 Cô-rinh-tô 5:20; 8:4; và 10:2). Phao-lô thật sự muốn nói, “Tôi tha thiết khẩn cầu anh chị em!”

Sự quan tâm của Phao-lô không phải chỉ về giáo lý. Lòng ông ràng buộc với đời sống của những người đến cho Đấng Christ qua việc làm của ông. Phao-lô nghĩ về ông thì hơn là một người bạn của họ. Ông là người cha tinh thần của họ, và họ là con của ông. Nhưng còn hơn thế nữa, Phao-lô cảm thấy sự lo lắng của mình cho người Ga-la-ti cũng giống như sự lo lắng và quan tâm của một người mẹ cảm thấy khi sinh nở (Ga-la-ti 4:19). Phao-lô nghĩ công việc trong quá khứ của ông đối với họ đã đủ cho sự “sinh nở an toàn” khi ông thành lập hội thánh. Nhưng người Ga-la-ti đã đi xa lẽ thật. Vì thế Phao-lô kinh nghiệm sự “đau đẻ” một lần nữa để chắc chắn rằng sức khỏe thiêng liêng của người Ga-la-ti được tốt lành và an toàn.

Theo Ga-la-ti 4:19, Phao-lô có mục đích gì cho người Ga-la-ti? Ông muốn có kết quả gì cho công việc khó nhọc ông đã làm cho họ?

Trước hết, Phao-lô miêu tả người Ga-la-ti như được tượng hình trong bụng mẹ. Sau đó, ông nói người Ga-la-ti như một bà mẹ có thai. Chữ “thành hình” được các bác sĩ dùng để giải nghĩa sự lớn lên của thai nhi. Qua thí dụ này, Phao-lô miêu tả là một Cơ Đốc nhân trong hội thánh nghĩa là gì. Làm một người theo Đấng Christ không phải chỉ tuyên bố là có đức tin nơi Ngài, nhưng cần có sự thay đổi lớn để giống như Chúa. Phao-lô không “chỉ tìm kiếm vài sự thay đổi nhỏ ở người Ga-la-ti, nhưng ông mong chờ sự thay đổi rất lớn đến nỗi họ có bản tính giống như Đấng Christ.” – Phỏng trích Leon Morris, *Galatians* (Downers Grove, Illinois: InterVarsity Press, 1996), tr. 142.

Bằng những cách nào bản tính Đấng Christ đã được bày tỏ thế nào trong đời sống bạn? Trong những phương diện nào bạn cần phải phát triển nhiều hơn?

SỰ THÁCH THỨC ĐỂ TRỞ NÊN

Phao-lô muốn nói gì trong 1 Cô-rinh-tô 11:1; Phi-líp 3:17; 2 Tê-sa-lô-ni-ca 3:7-9; và Công vụ 26:28, 29 mà cũng thấy trong Ga-la-ti 4:12? Chúng ta hiểu điều ông muốn nói thế nào?

Nhiều lần trong các thư của Phao-lô, ông khuyến khích Cơ Đốc nhân bắt chước ông. Trong mỗi hoàn cảnh, Phao-lô cho mình là một gương tốt các tín đồ cần noi theo. Trong 2 Tê-sa-lô-ni-ca 3:7-9, Phao-lô đặt mình làm gương cho tín đồ ở Tê-sa-lô-ni-ca để làm việc sinh sống chứ không trở thành gánh nặng cho người khác. Trong 1 Cô-rinh-tô 11:1, Phao-lô kêu gọi người Cô-rinh-tô noi theo gương ông đặt quyền lợi của người khác lên trên. Nhưng sự quan tâm của Phao-lô đối với người Ga-la-ti thì khác.

Trong Ga-la-ti 4:12, Phao-lô không yêu cầu người Ga-la-ti bắt chước mình. Ông xin họ “trở nên” giống như ông. Ông nói *trở nên* chứ không phải bằng hành động. Tại sao? Sự rắc rối ở Ga-la-ti không phải là cách sống thiếu đạo đức như ở hội thánh Cô-rinh-tô. Vấn đề ở Ga-la-ti bắt nguồn từ căn bản Cơ Đốc giáo. Phao-lô không nói hãy hành động như tôi, nhưng hãy trở nên như tôi. Chữ chính xác trong Ga-la-ti 4:12 xuất hiện trong lời kêu gọi của Phao-lô với vua Hê-rốt A-c-ríp-ba II trong Công vụ 26:29 “Cầu xin Đức Chúa Trời, chẳng kíp thì chầy, không những một mình vua, nhưng hết thấy mọi người nghe tôi hôm nay đều *trở nên như tôi*, chỉ trừ bỏ xiềng này thôi!” Nói cách khác, Phao-lô đang nói về kinh nghiệm của ông như một Cơ Đốc nhân. Đó là xây trên nền tảng lệ thuộc vào Đấng Christ mà thôi. Đó là một đức tin tin cậy vào những gì Đấng Christ đã làm cho ông chứ không phải vào những việc làm của ông bởi luật pháp. Người Ga-la-ti đang cho hành động của họ quan trọng hơn là làm Cơ Đốc nhân.

Phao-lô không nói muốn người Ga-la-ti trở nên giống ông thế nào. Thư không nói ông muốn họ biết và sao chép mỗi phần của đời sống ông. Sự quan tâm của Phao-lô là một tôn giáo tập trung vào luật pháp của người Ga-la-ti. Vì thế, ông nghĩ đến tình yêu thương, sự vui mừng, tự do, và sự cứu rỗi tuyệt vời ông tìm được trong Đức Chúa Giê-su Christ. Phao-lô muốn bày tỏ Đấng Christ rất vĩ đại, rất lạ lùng, và rất quan trọng đến nỗi tất cả mọi sự khác chỉ là rác rến (Phi-líp 3:5-9). Ông muốn người Ga-la-ti cũng có cùng một kinh nghiệm như vậy.

Có người nào bạn biết (ngoại trừ Đức Chúa Giê-su) đã cho bạn một gương tốt? Nếu có, người đó có những đức tính nào mà bạn thán phục? Và bạn bắt chước những đức tính đó thế nào?

Tôi Cũng Như Anh Em

Phao-lô nói gì trong 1 Cô-rinh-tô 9:19-23 có thể giúp chúng ta hiểu rõ hơn điều ông nói trong phần cuối của Ga-la-ti 4:12? (Xin cũng đọc Công vụ 17:16-34; 1 Cô-rinh-tô 8:8-13; và Ga-la-ti 2:11-14).

Ga-la-ti 4:12 dường như hơi rắc rối. Tại sao người Ga-la-ti phải trở nên giống Phao-lô nếu ông đã trở nên như họ?

Chúng ta đã học trong bài học hôm qua, Phao-lô muốn người Ga-la-ti trở nên giống ông trong đức tin trọn vẹn của ông nơi Đấng Christ cho sự cứu rỗi. Phao-lô là người Do thái, nhưng ông nói trở nên giống như người Ga-la-ti. Điều này là một sự nhắc nhở về việc làm thế nào ông đã trở nên người Ngoại (không phải Do thái) “ở ngoài luật pháp” để ông có thể đem phúc âm đến cho người Ngoại. Là một nhà truyền giáo vĩ đại cho thế giới người Ngoại, Phao-lô đã học cách rao giảng phúc âm cho cả người Do thái lẫn người Ngoại. Phúc âm thì giống nhau. Nhưng phương pháp của Phao-lô thường thường thay đổi, tùy thuộc vào những người ông muốn truyền giáo.

“Phao-lô là một trong các giảng sư đầu tiên rao truyền phúc âm tùy theo kinh nghiệm và văn hóa của người nghe.” – Phỏng trích Timothy George, *The New American Commentary: Galatians* (Nashville, Tennessee: Broadman & Holman Publishers, 1994), tr. 321.

Lời dẫn giải của Phao-lô trong 1 Cô-rinh-tô 9:21 bày tỏ ông tin có những giới hạn trong việc nên đi bao xa để hòa hợp phúc âm với kinh nghiệm và nhu cầu của người ta. Thí dụ, Phao-lô nói một người được tự do dùng những cách khác nhau để đến với người Do thái và người Ngoại. Nhưng sự tự do này không gồm có quyền để sống một cách bất hợp pháp. Đó là vì Cơ Đốc nhân sống ở dưới “luật pháp của Đấng Christ.”

Cố gắng để hòa hợp phúc âm với đời sống của người ta thì không luôn luôn dễ dàng. “Nhưng chúng ta luôn luôn cần đi theo những lẽ thật căn bản của phúc âm mà không hòa giải. Để làm điều này, chúng ta nên theo cách của Phao-lô để rao truyền phúc âm.” – Phỏng trích Timothy George, *Galatians*, tr. 321, 322.

Thật dễ dàng để hòa giải, phải không? Đôi khi, là Cơ Đốc nhân càng lâu thì càng dễ hòa giải. Tại sao? Hãy thành thật kiểm điểm lòng mình. Bạn đã hòa giải bao nhiêu trong đời sống mình? Bạn đã có những sự bào chữa nào cho sự hòa giải? Bạn có thể thay đổi thế nào trong những phương diện bạn cần?

Lúc Đó Và Bây Giờ

Sự tương giao của Phao-lô với các tín đồ Ga-la-ti không phải lúc nào cũng khó khăn và lạnh lùng như bây giờ. Phao-lô nhớ lại lúc mới giảng dạy phúc âm ở Ga-la-ti. Ông đã ca tụng là họ đối đãi với ông rất tốt. Việc gì đã xảy ra?

Theo Ga-la-ti 4:13, có biến cố nào khiến Phao-lô quyết định rao giảng phúc âm ở Ga-la-ti?

Dường như lúc đầu Phao-lô không dự tính giảng dạy phúc âm ở Ga-la-ti. Nhưng có thể vì bị bệnh trong cuộc hành trình. Bệnh này đã bắt buộc ông phải ở lại Ga-la-ti lâu hơn dự định hay phải đến Ga-la-ti để dưỡng bệnh. Phao-lô bị bệnh gì thì không được nói tới. Có người cho rằng ông bị bệnh sốt rét. Phao-lô nói người Ga-la-ti sẵn lòng móc mắt mình cho ông. Vì lý do này, những người khác cho rằng có thể là bệnh về mắt. Bệnh của Phao-lô cũng có thể là “giảm xóc vào thị” mà ông nói trong 1 Cô-rinh-tô 12:7-9.

Chúng ta không biết Phao-lô bị bệnh gì. Nhưng ông nói đó là điều khó chịu và trở nên sự rên rỉ cho người Ga-la-ti. Trong thời Kinh Thánh, bệnh hoạn thường được coi là một dấu về sự thịnh nộ và hình phạt của Đức Chúa Trời (Giăng 9:1, 2; Lu-ca 13:1-4). Bệnh của Phao-lô có thể là một sự bào chữa để người Ga-la-ti từ chối ông và sứ điệp của ông. Nhưng họ đã tiếp rước ông cách nồng hậu. Tại sao? Vì lòng họ đã được sưởi ấm bởi sự giảng dạy về Thập tự giá (Ga-la-ti 3:1). Và Đức Thánh Linh đã khiến họ chấp nhận phúc âm. Vậy, bây giờ người Ga-la-ti có lý nào để thay đổi thái độ?

Theo Rô-ma 8:28; 2 Cô-rinh-tô 4:7-12; và 2 Cô-rinh-tô 12:7-10, Đức Chúa Trời có những lý do nào để Phao-lô phải đau khổ? Phao-lô giúp đỡ người khác thế nào khi chính ông cũng phải tranh đấu với các nan đề của mình?

Chúng ta không biết Phao-lô bị bệnh gì. Nhưng chắc chắn là trầm trọng. Và điều này thật dễ dàng để ông có lý do trách Đức Chúa Trời cho các nan đề mình hay bỏ cuộc không rao truyền phúc âm. Nhưng Phao-lô đã không làm những điều này. Thay vì để hoàn cảnh điều khiển mình, Phao-lô đã dùng nó như một cơ hội để hoàn toàn lệ thuộc vào ân điển của Đức Chúa Trời. “Nhiều lần Đức Chúa Trời đã dùng sự thử thách như bệnh hoạn, bắt bớ, nghèo túng, và thiên tai như những cơ hội để bày tỏ lòng nhân từ và ân điển Ngài và là một cách để thúc đẩy phúc âm tiến tới.” – Phỏng trích Timothy George, *Galatians*, tr. 323, 324.

Làm thế nào bạn học để các sự thử thách và đau khổ khiến bạn lệ thuộc nhiều hơn vào Chúa? (Bạn có những lựa chọn nào khác không?)

Nói Sự Thật

Phao-lô nói một điều rất mạnh mẽ nào trong Ga-la-ti 4:16? Bạn có những kinh nghiệm nào tương tự như vậy? (Xin cũng đọc Giăng 3:19; Ma-thi-ơ 26:64, 65; và Giê-rê-mi 36:17-23.)

Câu “nói sự thật” thường có một ý nghĩa tiêu cực, đặc biệt là trong thời đại chúng ta. Đó có thể là một cách mạnh mẽ để nói lên những sự kiện, dù sự kiện đó có thể đau lòng hay không muốn. Phao-lô đã nói về sự quan tâm trau dồi của ông đối với các tín đồ trong Ga-la-ti 4:12-20 và vài câu khác trong thư ông (Ga-la-ti 6:9, 10). Nếu không có những câu đó, chúng ta có thể nghĩ Phao-lô chỉ chú trọng đến lẽ thật của phúc âm hơn là tình yêu thương. Nhưng chúng ta biết Phao-lô quan tâm về việc người Ga-la-ti biết “lẽ thật của phúc âm” (Ga-la-ti 2:5, 14) vì tình thương của ông đối với họ. Ai mà không có kinh nghiệm đau đớn khi bị quở trách hay trừng phạt? Thí dụ, cha mẹ quở trách hay phạt con cái mình yêu thương vì sự ích lợi cho chúng. Chúng ta làm vậy vì sự quan tâm đến người khác. Chúng ta không làm vì muốn gây tổn thương, mặc dù người khác có thể bị tổn thương hay căm giận đối với chúng ta. Chúng ta làm vậy vì chúng ta biết người đó cần nghe vì sự ích lợi cho họ.

Trong Ga-la-ti 4:17-20, Phao-lô nói gì về những người ông chống đối? Ông còn thách thức điều gì ngoài kiến thức của họ về phúc âm?

Phúc âm của Phao-lô thì mạnh mẽ và trung thực. Ông có thể làm người Ga-la-ti rất giận dữ. Nhưng những kẻ thù của Phao-lô đang bận rộn lấy lòng người Ga-la-ti. Họ làm vậy không phải yêu thương gì người Ga-la-ti nhưng vì các lý do ích kỷ của họ. Không rõ Phao-lô muốn nói gì khi ông nói kẻ thù “muốn anh em lìa bỏ chúng tôi.” Điều này có thể bày tỏ những kẻ thù muốn tín đồ người Ngoại không nhận được ơn phước của phúc âm cho tới khi họ chịu phép cắt bì.

Hãy nghĩ tới đôi lúc trong đời bạn, khi lời nói của bạn khiến người khác giận dữ. Bạn học được gì từ kinh nghiệm đó có thể giúp bạn lần sau khi cần nói sự thật với người nào?

Thứ Sáu *25 Tháng 11

Nghiên Cứu Bổ Túc: Trong các hội thánh ở Ga-la-ti, sự sai lầm đang chiếm chỗ của phúc âm. Đấng Christ, nền tảng thật của đức tin, được thay thế bằng những lễ nghi cổ truyền của Do thái giáo. Phao-lô thấy nếu các tín đồ ở Ga-la-ti được cứu khỏi các ảnh hưởng nguy hiểm đang đe dọa họ, ông phải cho họ những lời cảnh cáo sắc bén.

Một bài học quan trọng cho mỗi người hầu việc Đấng Christ cần học là hòa hợp công việc của họ với tình trạng của người họ muốn giúp. Trừu mến, nhịn nhục, quyết định, và cương quyết thì cần thiết. Nhưng những điều này phải dùng với sự phán đoán đúng. Đối xử cách khôn ngoan với những lớp người khác nhau, dưới các tình trạng khác nhau, là một công việc đòi hỏi sự khôn ngoan và phán đoán được Đức Thánh Linh hướng dẫn. . . .

Phao-lô nài xin những người đã có lần biết quyền lực của Đức Chúa Trời trong đời sống họ trở lại với tình yêu ban đầu của lễ thật phúc âm. Với những lý luận khó lật đổ, ông trình bày với họ ơn phước được trở nên người nam và người nữ tự do trong Đấng Christ. Qua ân điển tha thứ của Đấng Christ, tất cả những người hoàn toàn đầu phục Đấng Christ được mặc áo công bình của Ngài. Phao-lô cho rằng một linh hồn được cứu phải có kinh nghiệm thật và cá nhân về những điều thuộc về Đức Chúa Trời.

“Sự nài xin của Phao-lô không phải không kết quả. Đức Thánh Linh đã làm việc cách mạnh mẽ. Nhiều người đi lạc vào con đường lạ đã trở lại với đức tin trước kia của mình trong phúc âm. Về sau, họ đã trung kiên trong sự tự do Đấng Christ đã ban cho họ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 385, 386, 388.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Hãy suy nghĩ kỹ về vấn đề đau khổ và Đức Chúa Trời có thể dùng sự đau khổ thế nào? Chúng ta cư xử thế nào với những hoàn cảnh dường như không có điều gì ích lợi đến từ sự đau khổ?
- 2 Hãy nghĩ về tư tưởng Đấng Christ được thành hình trong chúng ta. Điều này nghĩa là gì? Làm sao chúng ta biết điều này đang xảy ra cho mình? Làm thế nào không bị nản chí nếu việc này không xảy ra mau chóng như chúng ta mong muốn?

TÓM LƯỢC: Sau khi đã có nhiều lý luận thông minh, bây giờ Phao-lô có lời kêu gọi đầy xúc cảm và riêng biệt với người Ga-la-ti. Ông tha thiết nài xin họ hãy nghe lời khuyên dạy của mình. Ông nhắc họ về mối tương giao tích cực họ có lần chia sẻ với ông và tình yêu chân thật và sự quan tâm ông dành cho họ như một người cha tinh thần của họ.